

Cultura

JOAQUIM CARBÓ ESCRITOR

"Fer aquest trajecte cap al passat t'estova"

01/10/13 02:00 - BARCELONA - LLUÍS LLORT

Ara Llibres ha iniciat una col·lecció de memòries d'infantesa, *D'on vinc*, amb tres noms il·lustres: Joaquim Nadal, Albert Manent i Joaquim Carbó. Carbó és un dels autors més estimats, pels molts llibres publicats (amb clàssics, com *La casa sota la sorra*) i el seu estil amable i divertit, tant d'escriure com de viure i mostrar-se. A *Pantalons curts* narra amb una amenitat addictiva la seva infantesa.

Recordar el passat és cosa d'anar estirant un fil de memòria i prou? Cal algun estímul?
L'estímul va ser un encàrrec d'Izascun Arretxe, l'editora d'Ara Llibres, a qui he d'agrair l'oportunitat de poder fixar per escrit coses, persones i fets que el temps difumina amb facilitat.

Els records de *Pantalons curts* s'entrellacen, els uns porten a uns altres, salta d'època... Qui és juganer, la memòria o Carbó?

És inevitable que algú tan poc rigorós com jo es deixi anar i salti d'una situació a una altra per la por que, si no ho escric en calent, al cap de mitja hora ja no recordi allò que em feia gràcia d'explicar.

Aquests records tenen l'empremta de la seva mirada trapella, innocent i espavilada alhora, amb respecte per tot però sense callar res.

Sempre he pensat que en aquesta vida, i encara més de petit, he estat més espectador que no pas actor. Possiblement, hi ha un punt de morbositat en el fet de veure, sense participar-hi, com els altres trenquen vidres o truquen als timbres.

Passar una guerra i una postguerra enforteix els records?

Al meu voltant es van produir fets terribles que no es poden oblidar, però eren tan habituals i compartits que els vivíem amb naturalitat, fora, és clar, que una bomba caigués al costat de casa. Pitjor, encara, si et queia al damunt, perquè llavors ja no podies piular. Viure una guerra i una postguerra tan repressiva dona molt més que la rutina d'una vida normal.

Entre els molts canvis naturals, n'hi ha que saben molt de greu, com ara que hi hagués cinemes d'estrena, de reestrena preferent i les sales de barri... i ara tanquen els cinemes!

Són canvis inevitables. El tancament dels cinemes (i botigues!) m'afecta i entristeix, sobretot d'aquells locals que he vist obrir i que ja han tancat. Però avui tothom veu moltes més pel·lícules. I jo també, és clar, perquè, a part que procuro anar al cinema sempre que puc, me n'empasso moltes davant el televisor, tot i que no és el mateix, tant per la pantalla com per l'ambient.

El temps passat va ser millor?

Només en un aspecte: que ets jove. En un dels capítols de *Pantalons curts* comento que de petit, a casa, només teníem una aixeta. I avui, com a la de tantes i tantes llars de treballadors, n'hi ha un munt.

Confessa que *Somewhere over the rainbow* encara l'emociona. Hi ha hagut res que no recordés i que l'ha emocionat?

Encara que no vulguis, fer aquest trajecte cap al passat t'estova. La desaparició de tantes persones, estimades o no, estreny el cor. I, també, no saber què se n'ha fet de tants altres amb qui havies compartit jocs, neguits, feina, veïnatge...

Al final del llibre apareix un Joaquim Carbó faldiller, o que ho intenta, que pot ser una descoberta per als lectors...

Confesso que va ser una sorpresa descobrir els canvis que experimentaven aquelles noies amb qui havia jugat pel carrer amb naturalitat. Uns canvis que ens les van allunyar, ja que van passar a ser objecte de les atencions d'uns ganàpies que per a elles tenien més atractiu que els seus companys de sempre, uns xitxarel·los. Tot això ja pertany a l'adolescència, no forma part d'aquest llibre.

Canviaria res del que va dependre de les seves decisions?

L'ambient tancat, la misèria ambiental i la pressió de la família no deixaven que els més petits en poguéssim prendre, de decisions. Quan els grans deien que no a una petició del signe que fos, no hi havia res a fer.

Què trobarà i que no trobarà el lector a *Pantalons curts*?

Una pel·lícula de cel·luloide ranci. Si són de la meua edat diria que els ajudarà a recordar moments feliços. I, també, que els grans (pares i avis) es van aprofitar de la dictadura que no els deixava respirar per reproduir-la sobre els petits i tenir-nos ben collats...

Darrera actualització (Dimarts, 1 d'octubre del 2013 02:00)

Joaquim Carbó ha acceptat amb 'Pantalons curts' el repte de redactar les memòries de l'etapa vital més allunyada: la infantesa
Foto: QUIM PUIG.

Canals relacionats
Canal: Entrevistes

Publicat a

El Punt Avui. Edició Nacional 01-10-2013 Pàgina 30

DESA LA NOTÍCIA A:

Desar-la al meu compte

Seguir la notícia

Des del [registre](#) pots veure i gestionar totes les notícies desades i de les que en fas seguiment.